

RELAȚII ȘI BAZE DE DATE

mat. Brînzaru Alina Monica

Institutul de Cercetări în Informatică

Rezumat: Lucrarea își propune prezentarea într-o formă structurată a unor concepte utilizate în lucrul cu baze de date. Se propune și un model de a extinde operațiile algebrei relaționale la operații cu mulțimi fuzzy, având în vedere că mulțimea atributelor asociate unei tabelă poate fi considerată a fi o mulțime fuzzy.

Cuvinte cheie: bază de date, sistem de gestiune a unei baze de date, schemă de baze de date, tabelă a unei scheme de baze de date, model relațional, model relațional de date fuzzy.

Necesitatea manipulării eficiente a unor mari cantități de date a generat un interes în dezvoltarea unui mod special de sisteme de programare cunoscute ca sisteme de gestiune a bazelor de date - S.G.B.D. (D.B.M.S.-Database Management System). Pentru a obține eficacitate în gestionarea bazelor de date și pentru a permite utilizatorului să conceptualizeze organizarea bazelor de date, datele trebuie structurate după un anumit model conceptual de reprezentare. În mod curent, cel mai important model conceptual este modelul relațional, care a apărut în articolele lui Codd în anii 1970.

Într-un sistem de baze de date relațional, datele sunt structurate în tabele, care constituie o reprezentare convenabilă a relațiilor finite. Dacă nu apar alte specificații, se va presupune, în această secțiune, că toate relațiile sunt finite.

Fie $\{D_1, D_2, \dots, D_n\}$ o colecție de n mulțimi finite.

Orice relație n -ară $\rho \subseteq \prod_{i \in \{1, 2, \dots, n\}} D_i$, poate fi reprezentată grafic printr-o tabelă τ : numele acestei tabelă este un cuvânt m dintr-un alfabet oarecare V . Presupunem că V conține cel puțin literele mici și mari ale alfabetului latin și simboluri speciale ca: $\cup, \cap, -, \times, [], |, \dots$.

În plus, considerăm în V orice simboluri cu indici pe care avem nevoie într-un anumit context.

Considerăm V -alfabet de bază.

Indicii i_1, i_2, \dots, i_n ai n -mulțimilor (mulțimi n -are) implicate în produsul cartezian sunt atributele tabelă. Considerăm că acești indici sunt cuvinte în V .

În cuprinsul expunerii, vom cere ca atributele oricărei tabelă să fie două câte două distincte.

Mulțimea notată D_{i_m} este domeniul atributului i_m , $1 \leq m \leq n$. Notăm $D_{i_m} = \text{Dom}(i_m)$.

Definiție: O schemă de baze de date este o pereche $S = (I, \dots)$ unde $I \subseteq V^*$ este mulțimea atributelor $i = \{D_i \mid i \in I\}$ este o colecție de mulțimi indexate

după mulțimea I .

Mulțimea D_i este domeniul atributului i .

Pe parcursul lucrului cu o bază de date, pot adăuga sau elimina atribute din schemă.

Definiție: O tabelă a unei scheme de baze de date $S = (I, \dots)$ este un triplet $\tau = (m, H, \rho)$ unde $m \in V^*$ este numele tabelă, $H = \{i_1, i_2, \dots, i_n\} \subseteq I$ este schema tabelă sau capul tabelă și ρ este o relație, $\rho \subseteq \prod_{i \in H} D_i$.

În acord cu notațiile practicate în teoria bazelor de date, notăm schema tabelă τ prin $\text{sch}(\tau) = i_1 i_2 \dots i_n$. De asemenea, dacă $\tau = (m, H, \rho)$, ne referim la $\text{sch}(\tau)$ ca schema relației ρ , și folosim notația $\text{sch}(\rho)$ în loc de $\text{sch}(\tau)$.

O tabelă τ poate fi privită ca o mulțime de șiruri având propriul nume, a cărei structură este descrisă prin același cap.

Dacă $\tau = (m, H, \rho)$, relația ρ va fi notată ca $\rho(\tau)$.

Fie $S = (I, \dots)$ o schemă de baze de date.

Definiție: O bază de date relațională este o colecție finită D de tabele, $D = \{\tau_1, \dots, \tau_p\}$ peste schema S . Schema S a bazei de date D este notată prin $\text{sch}(D)$.

Exemplu: Considerăm baza de date a departamentului unui colegiu D_{dept} peste schema:

$S = (\{C\#, C\text{NUME}, \text{ANSTUDIU}, \text{NRSALA}, \text{PNUME}, \text{PBIROU}, \text{SNUME}, \text{SCOD}, \text{GRAD}\},$

$\{D_{C\#}, D_{C\text{NUME}}, D_{\text{PONDERI}}, D_{\text{NRSALA}}, D_{\text{PNUME}}, D_{\text{PBIROU}}, D_{\text{SNUME}}, D_{\text{SCOD}}, D_{\text{GRAD}}\})$.

Baza de date se compune din tabelele prezentate mai jos. Am reprezentat o fotografie a datelor actuale, conținute de baze de date; conținutul actual al bazei de date variind în timp, datorită ștergerilor, inserțiilor sau a actualizărilor efectuate asupra înregistrărilor.

CURSURI

C#	CNUME	ANSTUDIU	NRSALA
110	Bazele informaticii	4	200
210	Structuri de date	4	209
240	Proiectarea algoritmilor	3	403
310	Teoria grafurilor	3	315
320	Teoria corpurilor	3	402
440	Sisteme de operare	3	317

PROFESORI

PNUME	C#	PBIROU
POPA	110	S556
ICHIM	240	S173
MIHAI	210	S220
SOARE	310	S556
MANEA	440	S230
ION	310	S041

STUDENȚI

C#	SNUME	SCOD	SERIE B.I.
110	Popescu Maria	2341	AF30
110	Ionescu Claudia	5641	CR68
110	Georgescu Irina	9008	AR21
110	Cosma Adrian	2341	FR43
110	Albu Sorin	4430	BE41
210	Mihailescu Stefan	2345	CU50
210	Olteanu Paul	7655	DH65
310	Badea Ionut	0988	AT70
310	Cornea Adrian	5448	BM53

Fie τ_1, τ_2, τ_3 tabelele numite CURSURI, PROFESORI, STUDENȚI respectiv. Avem:

$\text{sch}(\tau_1) = \text{C\#CNUME ANSTUDIUM NRSALA}$,

$\text{sch}(\tau_2) = \text{PNUME C\# BIROU}$.

$\text{sch}(\tau_3) = \text{C\# SNUME SCOD SERIE B.I.}$

Desigur, $D_{C\#} = \text{Dom}(C\#)$ se compune din numerele de curs ale tuturor cursurilor predate la acel colegiu. În același fel, $D_{\text{pnume}} = \text{Dom}(PNUME)$ conține numele tuturor profesorilor afiliați la colegiu.

Fiecare tabelă are un nume unic. Introducem o operație ce permite crearea unui alias al tabelii cu o posibilă redenumire a atributelor; în acord cu unicitatea numelor, presupunem că la fiecare moment al creării unei noi tabeli sau al definirii unui alias al unei tabeli avem un nume nou, diferit de toate numele utilizate până în prezent.

Fie $\tau = (m, H, \rho)$ o tabelă, unde $\text{sch}(\tau) = H, H = i_1 \dots i_n$.

Presupunem că H' este o altă mulțime de atribute și $H = j_1 \dots j_n$ astfel ca $\text{Dom}(i_p) = \text{Dom}(j_p)$ pentru $1 \leq p \leq n$.

Definiție: Tabela $\tau' = (m', H', \rho)$ este obținută prin **redenumire** din tabela $\tau = (m, H, \rho)$ dacă ele reprezintă aceeași relație ρ , în timp ce atributul j_p înlocuiește i_p în τ' pentru $1 \leq p \leq n$.

Indicăm definiția tabelii τ' prin $m'(j_1 \dots j_n) := m$.

Dacă $H = H'$, tabela τ' este obținută schimbând numele tabelii τ cu τ' . Definiția lui τ' este indicată în acest caz prin $m' := m$.

Exemplu: Considerăm tabela numită PROFESORII, unde

$\text{PROFESORII}(\text{TNUME CNR SALA}) := \text{PROFESORI}$.

Tabela PROFESORII va fi obținută din tabela numită PROFESORI din exemplul 1.

PROFESORII

TNUME	CNR	SALA
AVRAM	110	S556
MARIN	240	S173
IORDACHE	210	S220
PREDA	310	S556
POPA	440	S230
ION	310	S041

Codd a introdus o mulțime de operații ce se efectuează asupra relațiilor, cunoscute sub numele de algebră relațională. Mai târziu, vom defini aceste operații și vom explora relațiile (legăturile) diferite ce există între acestea. Mai exact, considerăm o mulțime de 8 operații: 4 operații de "teoria mulțimilor", adică operații care utilizează faptul că relațiile sunt mulțimi de tuple (reuniune, intersecție, diferență, produs) și 4 operații speciale (selecție, proiecție, uniune-join și diviziune). Nu toate operațiile pe care le introducăm sunt independente. Este posibil să exprimăm toate operațiile algebrei relaționale peste o mulțime de 5 operații (uniune, diferență, produs, selecție, proiecție).

Operațiile algebrei relaționale generează noi relații. Conform cu unicitatea numelor pentru tabele, presupunem că la fiecare moment al introducerii unei relații dăm un nume nou tabelii reprezentând această relație; tabela al cărei nume este m va fi notată prin $\tau(m)$.

Operațiile unare (selecția și proiecția) au prioritate față de toate celelalte operații. Nici o altă regulă de prioritate nu este specificată pentru operațiile algebrei relaționale.

Definiție: Relațiile ρ și θ sunt compatibile dacă ele sunt submulțimi ale aceluiași produs cartezian $\prod_{i \in I} D_i$.

Acest concept ne permite să introducăm câteva operații de teoria mulțimilor. Fie ρ, θ două relații compatibile.

Definiție: Reuniunea (intersecția, diferența) relațiilor ρ, θ este relația $\rho \cup \theta$ ($\rho \cap \theta$, $\rho - \theta$ respectiv).

Dacă $\tau = (m, H, \rho)$, $\tau' = (m', H, \theta)$ sunt tabele reprezentând relațiile ρ și θ , atunci relația $\rho \cup \theta$ va fi reprezentată prin tabela $(m \cup m', H, \rho \cup \theta)$, unde $\omega \in \{\cap, \cup, -\}$.

Observăm că reuniunea (intersecția, diferența) a două relații compatibile este compatibilă cu ρ și θ .

Pentru o tabelă $\tau = (m, I, \rho)$, unde $I = \{i_1, \dots, i_n\}$, considerăm atributele $m.i_1, \dots, m.i_n$; ne referim la aceste atribute ca atribute m -limitate ale lui I .

Fie ρ, θ două relații reprezentate prin două tabele distincte (m, I, ρ) și (m', J, θ) respectiv, unde $I = \{i_1, \dots, i_p\}$ și $J = \{j_1, \dots, j_q\}$.

Considerăm schemele $I^m = m.i_1, \dots, m.i_p$, $J^m = m'.j_1, \dots, m'.j_q$ și observăm că $I^m \cap J^m = \emptyset$ în cazul $m \neq m'$ chiar dacă I și J nu sunt necesar disjuncte.

Presupunem, de asemenea, că $\text{Dom}(m.i_k) = \text{Dom}(i_k)$ și $\text{Dom}(m'.j_l) = \text{Dom}(j_l)$ pentru $1 \leq k \leq p$ și $1 \leq l \leq q$, respectiv.

Definiție: Produsul relațiilor ρ, θ este relația $\rho \times \theta$, unde $\text{sch}(\rho \times \theta) = I^m \cup J^m$ și $w \in \rho \times \theta$ dacă există $r \in \rho$ și $t \in \theta$ astfel ca $w(m.i_k) = r(i_k)$ și $w(m'.j_h) = t(j_h)$ pentru $i_k \in I, j_h \in J$.

Tabela reprezentând relația $\rho \times \theta$ este $\tau = (m \times m', I^m \cup J^m, \rho \times \theta)$.

Fie $\rho \subseteq \prod_{i \in I} D_i$ o relație pe schema I și presupunem că J este o submulțime a atributelor sale, $J \subseteq \{i_1, \dots, i_n\}$. Considerăm $c_j: J \rightarrow I$ dată de $c_j(i) = i$ pentru toți $i \in J$.

Definiție: Proiecția tuplului $t \in \rho$ este tuplul $Z: J \rightarrow \bigcup_{i \in I} D_i$ definit de $Z = t \circ c_j$. Noul tuplu va fi notat cu $t[J]$.

Proiecția relației ρ pe mulțimea atributelor J este relația $\rho[J] = \{t[J] \mid t \in \rho\}$.

Dacă $\tau = (m, I, \rho)$ este tabela reprezentând ρ , atunci relația $\rho[J]$ va fi reprezentată prin tabela $\tau' = (m[J], J, \rho[J])$.

Exemplu: Considerăm relația STUDENȚI.

Dorim să eliminăm numele studenților și să considerăm numai numerele cursurilor, codurile studenților și respectiv valorile seriei B.I.

Această operație poate fi realizată prin proiecție:

STUDENȚI [C# SCOD SERIE B.I.].

Proiecția este descrisă în tabela următoare:

Fie ρ o relație reprezentată de $\tau = (m, I, \rho)$ și să presupunem că ζ este o relație astfel ca $\text{sch}(\zeta) = H$, unde $H = \{h_1, h_2, \dots, h_p\} \subseteq I$.

Definiție: ζ -selecția unei relații ρ este relația:

C#	SCOD	SERIE B.I.
110	2341	AF30
110	5641	CR68
110	9008	AR21
110	2341	FR43
110	4430	BE41
210	2345	CU50
210	7655	DH65
310	0988	AT70
310	5448	BM53

$$\text{sel}_{\zeta}(\rho) = \{t \mid t \in \rho, t[H] \in \zeta\}$$

Această relație va fi reprezentată prin $(m_{\zeta}, I, \text{sel}_{\zeta}(\rho))$.

Considerăm un atribut $i \in I$ și fie $a \in \text{Dom}(i)$. Fie ζ o relație având schema $\{i\}$ și să presupunem că $\zeta = \{a\}$. Rezultatul selecției $\text{sel}_{\zeta}(\rho)$ este mulțimea tuturor tupleurilor lui ρ care au a-i-a componentă egală cu a , $\{t \mid t \in \rho \text{ și } t(i) = a\}$.

Această selecție specială va fi notată prin $\text{sel}_{i=a}(m)$.

Exemplu: Se presupune că este necesar să determinăm cursurile având valoarea 4 pe câmpul "ANSTUDIU". Aplicăm selecția. Rezultatul selecției $\text{sel}_{\text{PONDERI}=4}(\text{CURSURI})$ este relația reprezentată prin tabela următoare:

C#	CNUME	PONDERI	NRSALA
110	Bazele informaticii	4	W1100
210	Structuri de date	4	M3210

$\text{sel}_{\text{ANSTUDIU}=4}(\text{CURSURI})$

Fie ρ o relație astfel ca i, j sunt două atribute pentru care $\text{Dom}(i) = \text{Dom}(j) = D$. Dacă α este o relație pe D ($\text{sch}(\alpha) = ij$), atunci notăm selecția $\text{sel}_{\alpha}(\rho)$ prin $\text{sel}_{i\alpha j}(\rho)$.

Exemplu: Presupunem că avem o tabelă ce înregistrează dimensiunea tablourilor unei colecții. Tablourile sunt referite prin numerele lor de inventar INV#, iar câmpurile HD, VD reprezintă dimensiunea orizontală, respectiv verticală.

COLECȚIE

INV#	HD	VD
1221	30	50
1278	40	70
3411	50	40
4670	120	80
5182	80	60

Selecția $sel_{HD>VD}(COLECTIE)$ va avea ca rezultat tabela ce conține lucrările a căror dimensiune orizontală este mai mare ca dimensiune verticală:

$sel_{HD>VD}(COLECTIE)$

INV#	HD	VD
3411	50	40
4670	120	80
5182	80	60

Teoremă: Compunerea selecțiilor este comutativă.

Mai precis, pentru $H, K \subseteq I = sch(\rho)$ avem:

(1) $sel_{\zeta}(sel_{\varepsilon}(\rho)) = sel_{\varepsilon}(sel_{\zeta}(\rho))$ pentru orice relații ζ, ε cu $sch(\zeta) = H$ și $sch(\varepsilon) = K$.

În plus, selecția este distributivă peste reuniune, intersecție și diferență, adică:

$sel_{\zeta}(\rho \cup \theta) = sel_{\zeta}(\rho) \cup sel_{\zeta}(\theta)$ unde $\omega \in \{\cap, \cup, -\}$.

Demonstrație: Comutativitatea selecției rezultă din faptul că ambele părți ale ecuației (1) sunt egale cu $\{t \mid t \in \rho, t[H] \in \zeta \text{ și } t[K] \in \varepsilon\}$.

Demonstrăm distributivitatea selecției asupra diferenței.

Fie $t \in sel_{\zeta}(\rho - \theta)$. Avem $t \in \rho - \theta$ și $t[H] \in \zeta$. De aceea, $t \in sel_{\zeta}(\rho)$ și $t \notin sel_{\zeta}(\theta)$; deci, $t \in sel_{\zeta}(\rho) - sel_{\zeta}(\theta)$. Deducem $sel_{\zeta}(\rho - \theta) \subseteq sel_{\zeta}(\rho) - sel_{\zeta}(\theta)$.

Reciproc, fie $t \in sel_{\zeta}(\rho) - sel_{\zeta}(\theta)$. Aceasta implică $t \in \rho$ și $t[H] \in \zeta$. Din $t \notin sel_{\zeta}(\theta)$, rezultă $t \notin \theta$; deci, $t \in \rho - \theta$. Am obținut $t \in sel_{\zeta}(\rho - \theta)$ și astfel avem incluziunea inversă: $sel_{\zeta}(\rho - \theta) \supseteq sel_{\zeta}(\rho) - sel_{\zeta}(\theta)$, adică egalitatea de care aveam nevoie.

Din $sel_{\zeta}(sel_{\varepsilon}(\rho)) = sel_{\varepsilon}(sel_{\zeta}(\rho))$, notăm valoarea comună a acestor relații prin $sel_{\zeta \text{ and } \varepsilon}(\rho)$.

Exemplu: Considerăm relația COLLECTION introdusă în exemplul 6. Expresia

$sel_{INV\#>2000 \text{ and } HD>VD}(COLLECTION)$ desemnează tablourile al căror număr de inventar e >2000 și a căror dimensiune orizontală e $>$ decât dimensiunea verticală.

Fie ρ, θ două relații $\rho \subseteq \prod_{i \in I} D_i$ și $\theta \subseteq \prod_{i \in I} D_i$ reprezentate prin tabelele $\tau = (m, I, \rho)$ și $\tau' = (m', J, \theta)$ respectiv. Presupunem că $I \cap J = K$ și $I \cup J = L$.

Definiție: Operația de uniune (join) poate fi aplicată tuplurilor $t \in \rho$, $s \in \theta$ dacă $t(i) = s(i)$ pentru toți $i \in K$. Join (uniunea, compunerea, asocierea) este tuplul $z \in \prod_{i \in L} D_i$ unde

$$z(i) = \begin{cases} t(i) & \text{daca } i \in I \\ s(i) & \text{daca } i \in J \end{cases}$$

Join-ul relațiilor ρ și θ relația $\rho \bowtie \theta$ peste schema $I \cup J$ ce se compune din toate asocierile tuplurilor compozabile din două relații.

Tabela reprezentând $\rho \bowtie \theta$ este $(m \bowtie m', I \cup J, \rho \bowtie \theta)$.

În termenii proiecției, t, s sunt compozabile dacă $t[K] = s[K]$. Uniunea lor z va satisface atât $z[I] = t[I]$, cât și $z[J] = s[J]$.

Propoziție Uniunea a două relații compatibile coincide cu intersecția lor.

Demonstrație Fie $\rho, \sigma \subseteq \prod_{i \in I} D_i$ două relații compatibile peste schema I și fie $z \in \rho \bowtie \sigma$. Atunci există două tupluri compozabile $t \in \rho, s \in \sigma$ astfel încât $z(i) = t(i)$ și, de asemenea, $z(i) = s(i)$ pentru toți $i \in I$, din definiția uniunii. Aceasta conduce imediat la $z = t = s \in \rho \cap \sigma$.

Reciproc, dacă $u \in \rho \cap \sigma$, atunci u este compozabilă cu ea însăși, și aceasta dă $u \in \rho \bowtie \sigma$.

Uniunea are un număr de proprietăți utile. Menționăm, în continuare, câteva dintre acestea.

Teoremă Operația de join este asociativă, comutativă și idempotentă, adică:

$$\rho \bowtie (\mu \bowtie \theta) = (\rho \bowtie \mu) \bowtie \theta$$

pentru orice relații ρ, μ, θ .

Uniunea este distributivă în raport cu reuniunea și intersecția, adică:

$$\rho \bowtie (\mu \cup \theta) = (\rho \bowtie \mu) \cup (\rho \bowtie \theta)$$

$$\rho \bowtie (\mu \cap \theta) = (\rho \bowtie \mu) \cap (\rho \bowtie \theta)$$

Demonstrație: Vom demonstra asociativitatea compunerii. Celelalte proprietăți se vor demonstra analog.

Înainte de a prezenta argumentația asociativității, observăm că, dacă ρ_1, ρ_2 sunt două relații peste schemele I_1, I_2 respectiv, $t_1 \in \rho_1$ și $t_2 \in \rho_2$ respectiv și $t_1[P] = t_2[P]$ pentru $P \subseteq I_1 \cap I_2$, atunci avem $t_1[Q] = t_2[Q]$ pentru orice $Q \subseteq P$.

De asemenea, $t_1[R_1 \cup R_2] = t_2[R_1 \cup R_2]$ dacă și numai dacă $t_1[R_1] = t_2[R_1]$ și $t_1[R_2] = t_2[R_2]$.

Fie ρ, μ, θ 3 relații peste schemele I, J, K respectiv. Fie $u \in \rho \bowtie (\mu \bowtie \theta)$. Atunci, există două tuple compozabile t, s astfel ca $t \in \rho$ și $s \in \mu \bowtie \theta$.

și $u[I]=t[I], u[J \cup K]=t[J \cup K]$. Din observația anterioară, avem, de asemenea, $u[J]=s[J]$ și $u[K]=s[K]$. Deoarece t, s sunt compozabile deducem $t[I \cap (J \cup K)]=s[I \cap (J \cup K)]$, ceea ce implică $t[I \cap J]=s[I \cap J]$ și $t[I \cap K]=s[I \cap K]$.

Din $s \in \mu \bowtie \theta$, există $z \in \mu$ și $w \in \theta$ astfel încât $s[J]=z[J], s[K]=w[K]$ și z, w sunt compozabile, adică $z[J \cap K]=w[J \cap K]$.

Tuplurile t, z sunt compozabile din:

$$t[I \cap J]=u[I \cap J]=s[I \cap J]=z[I \cap J].$$

Uniunea lor este un tuplu $y \in \rho \bowtie \mu$, și avem $y[I]=t, y[J]=z$ și $y \in \rho \bowtie \mu$.

Deoarece $y[(I \cup J) \cap K]=w[(I \cup J) \cap K]$, deducem că tuplurile y și w sunt compozabile. Într-adevăr, $y[I \cap K]=t[I \cap K]=u[I \cap K]$ și $w[I \cap K]=s[I \cap K]=u[I \cap K]$; în același fel, $y[J \cap K]=z[J \cap K]=s[J \cap K]=u[J \cap K]$ și aceasta dă:

$$y[(I \cup J) \cap K]=y[(I \cap K) \cup (J \cap K)]=w[(I \cap K) \cup (J \cap K)]=w[(I \cup J) \cap K]$$

Fie v uniunea lui y și w , $v \in (\rho \bowtie \mu) \bowtie \theta$.

Avem:

$$v[I]=y[I]=t[I]=u[I],$$

$$v[J]=y[J]=z[J]=s[J]=u[J], \text{ și}$$

$$v[K]=w[K]=s[K]=u[K].$$

De aceea, $v[I \cup J \cup K]=u[I \cup J \cup K]$; deci $v=u$, ceea ce arată că $u \in (\rho \bowtie \mu) \bowtie \theta$. Am demonstrat

includiunea $\rho \bowtie (\mu \bowtie \theta) \subseteq (\rho \bowtie \mu) \bowtie \theta$. Un argument similar poate fi folosit pentru a demonstra includiunea inversă N .

Fie ρ, θ două relații astfel ca $\text{sch}(\theta) \subseteq \text{sch}(\rho)$. Presupunem că cele două relații sunt reprezentate prin tabelele $\tau=(m, I, \rho)$ și $\tau'=(m', J, \theta)$, respectiv, unde $I \cap J = \emptyset, I = i_1 \dots i_n$ și $J = j_1 \dots j_m$.

Definiție: Diviziunea (cătul) relațiilor ρ și θ este relația $\mu = \rho \dashv \theta$, unde $\text{sch}(\mu) = I$ și $t \in \mu$ dacă $\{t\} \bowtie \theta \subseteq \rho$.

Relația μ este reprezentată prin tabela $(m: \dashv m', I, \mu)$.

Pentru ca un tuplu t să fie membru în $\rho \dashv \theta$, t trebuie să fie compozabil cu toate tuplele lui θ , și rezultatul acestor compuneri trebuie să aparțină relației ρ .

Fie D o bază de date relațională.

Definiție: Un calcul (computation) pentru o relație ρ în algebra relațională este un șir de nume de tabele m_1, \dots, m_n astfel încât există un șir de tabele

$\{t_i \mid t_i = (m_i, I_i, \rho_i), 1 \leq i \leq n\}$ și pentru orice $i, 1 \leq i \leq n$, avem $\rho_i \in D$ sau ρ_i este obținută dintr-un subșir de predecesori ai săi în șir prin redenumire sau prin aplicarea uneia din operațiile algebrei relaționale.

Propoziție: Uniunea a două relații poate fi calculată în algebra relațională folosind operațiile de produs, selecție și proiecție.

Demonstrație: Fie D o bază de date relațională și fie ρ, σ două relații reprezentate prin tabelele (r, I, ρ) și (s, J, σ) , respectiv, unde $I \cap J = K, I = i_1 \dots i_p, k_1 \dots k_m, J = k_1 \dots k_m, j_1 \dots j_q$ și $K = k_1 \dots k_m$.

Considerăm mulțimile $K^r = r.k_1 \dots r.k_m$ și $K^s = s.k_1 \dots s.k_m$.

Fie ζ relația pe $\prod_{k \in K} r \cup s \text{Dom}(k)$ definită prin:

$$\zeta = \{t \mid t \in \prod_{k \in K} r \cup s \text{Dom}(k) \text{ și } t(r.k_n) = t(s.k_n) \text{ pentru } k_n \in K\}$$

Considerăm următorul calcul în algebra relațională:

$$r, s, m; r * s, u := \text{sel}_{\zeta}(m)[r.i_1, \dots, r.i_p, r.$$

$$k_1, \dots, r.k_m, s.j_1, \dots, s.j_q],$$

$$v(i_1, \dots, i_p, k_1, \dots, k_m, j_1, \dots, j_q) := u.$$

Pentru $t_r = (t_r(i_1), \dots, t_r(i_p), t_r(k_1), \dots, t_r(k_m)) \in r$ și $t_s = (t_s(k_1), \dots, t_s(k_m), t_s(j_1), \dots, t_s(j_q)) \in s$, tabela m va conține tuplul: $(t_r(i_1), \dots, t_r(i_p), t_r(k_1), \dots, t_r(k_m), t_s(k_1), \dots, t_s(k_m), t_s(j_1), \dots, t_s(j_q))$.

Un astfel de tuplu va fi reținut de selecția sel_{ζ} dacă și numai dacă $t_r(k_1) = t_s(k_1), \dots, t_r(k_m) = t_s(k_m)$ și aceasta este exact condiția de compozabilitate pentru tuplele t_r și t_s .

Limbajul standard de interogare SQL calculează uniunea a două relații în modul descris mai sus.

O discuție asupra semanticii operațiilor de restabilire în SQL folosind algebra relațională poate fi găsită în finalul acestei secțiuni.

Teoremă: Toate operațiile algebrei relaționale pot fi exprimate prin 5 operații de bază: reuniune, diferență, produs, proiecție și selecție.

Algebra relațională este utilizată ca un standard cu care evaluăm orice sistem de baze de date relațional.

Un sistem de baze de date este numit complet relațional, dacă el este capabil să realizeze toate operațiile algebrei relaționale. Ultima teoremă arată că pentru a demonstra completitudinea relațională este suficient să arătăm că cele cinci operații fundamentale pot fi implementate.

Un sistem de baze de date este numit complet relațional dacă el este capabil să realizeze toate operațiile algebrei relaționale. Ultima teoremă arată că pentru a demonstra completitudinea relațională este suficient să arătăm că cele cinci operații fundamentale pot fi implementate.

SQL-STRUCTURED QUERY LANGUAGE este un limbaj de manipulare a datelor dezvoltat inițial de IBM pentru un prototip de DBMS numit "System R". IBM și alții au produs un număr de sisteme care suportă SQL, și este de așteptat ca SQL să devină limbajul relațional standard.

Considerăm câteva interogări aplicate bazei de date D_{dept} și calculul care rezolvă aceste interogări.

Exemplu: Query (Interogare) Să se determine numele profesorilor care predau studentului Albert cursuri de 4 ore.

Informațiile cerute de acest query pot fi găsite în trei tabele:

CURSURI (pentru C# și numărul de ore), PROFESORI (pentru asocierea între cursuri și profesori) și STUDENȚI (pentru asocierea între cursuri și studenți)

Folosim următorul calcul:

CURSURI;

PROFESORI;

STUDENȚI;

$T1 := \text{CURSURI} \bowtie \text{PROFESORI} \bowtie \text{STUDENȚI};$

$T2 := \text{sel}_{\text{SNUME}='Albert', \text{CREDITS}=4}(T1);$

$T3 := T2 [\text{PNUME}]$

Scopul calculului T1 este de a grupa (prin operația de uniune -join) toate informațiile cerute de query; astfel, în T2, numai tuplele ce cuprind studentul Albert sunt reținute.

Eventual, în T3, proiectăm aceste tuple pe numele profesorilor, și obținem răspunsul dorit ca o tabelă.

Aceeași interogare poate fi rezolvată prin aplicarea produsului; această soluție alternativă prezintă un interes special din punct de vedere al limbajului standard de interogare SQL; poate fi obținută prin următorul calcul:

CURSURI;

PROFESORI;

STUDENȚI;

$T1 := \text{CURSURI} \times \text{PROFESORI} \times \text{STUDENȚI};$

$T2 := \text{sel}_{\text{CURSORIC} \neq \text{PROFESORIC} \# \text{ and } \text{PROFESORIC} \neq \text{STUDENTIC}}(T1);$

$T3 := \text{sel}_{\text{STUDENTI.SNUME}='Albert' \text{ and } \text{CURSORI.ANSTUDIU}=4}(T2);$

$T4 := T3 [\text{PROFESORI.PNUME}];$

Formarea produsului unei relații cu ea însăși este necesară în situațiile ce presupun compararea membrilor aceleiași relații. Această construcție presupune considerarea unor precauții speciale; într-adevăr, am presupus că atributele fiecărei tabele

sunt perechi distincte. Dacă $\tau=(m, H, \rho)$ este o tabelă reprezentând relația ρ cu $\text{sch}(\rho)=i_1, \dots, i_n$ atunci, dacă vom încerca să calculăm $v=\rho \times \rho$, obținem o tabelă a cărei schemă va fi $m.i_1, \dots, m.i_n, m.i_1, \dots, m.i_n$, ceea ce nu poate fi compatibil cu presupunerea anterioară.

Soluția pentru această problemă este de a defini un alias $\tau'=(m', l', \rho)$ al tablei $\tau=(m, l, \rho)$ unde $l \cap l' = \emptyset$, și atunci formăm produsul $m \times m'$.

Considerăm această tehnică în următoarele două exemple:

Exemplu:

Determinați toate perechile de cursuri predate de aceeași profesori.

Considerăm următorul calcul:

PROFESORI;

$TA := \text{PROFESORI} [\text{PNUME}, \text{C\#}];$

$TB := TA;$

$T1 := TA \times TB;$

$T2 := \text{SEL}_{\text{TA.C\#}=\text{TB.C\#}}(T1);$

$T3 := T2 [\text{TA.PNUME}, \text{TB.PNUME}];$

$T4 := \text{sel}_{\text{TA.PNUME} < \text{TB.PNUME}}(T3);$

Definiția tablei TA reține acea parte a tablei PROFESORI care este necesară pentru a rezolva interogarea (query-ul); următoarea, TB, un alias pentru TA, este creată și ea permite calculul produsului exprimat în pasul al treilea.

În T2, noi păstrăm numai acele tuple care se referă la același curs; numele profesorilor sunt selectate în T3. Ultimul pas este utilizat pentru a elimina perechile redundante.

De exemplu, dacă profesorii POPA și ICHIM predau același curs, obținem răspunsul în 4 perechi: (POPA, POPA), (POPA, ICHIM), (ICHIM, POPA) și (ICHIM, ICHIM).

Exemplu: Query: Determinați studenții care urmează toate cursurile predate de profesorul SOARE.

Determinăm inițial toate cursurile predate de profesorul SOARE. După această operație extragem, prin proiecție, numele studenților și cursurile urmate de aceștia din tabela STUDENȚI. În final, rezultatul dorit va fi obținut utilizând diviziunea. Aceste operații sunt realizate prin următorul program:

PROFESORI;

$T1 := \text{sel}_{\text{PNUME}=\text{SMITH}}(\text{PROFESORI});$

$T2 := T1 [\text{C\#}];$

STUDENȚI;

$T3 := \text{STUDENȚI} [\text{C\#}, \text{SNUME}];$

$T4 := T3 \div T2;$

SQL este limbajul de interogare standard pentru sisteme de baze de date relaționale. Interogările sunt exprimate prin construcții numite expresii SELECT. Răspunsul returnat de o interogare este o tabelă, și vom prezenta efectul unor astfel de interogări în termenii algebrei relaționale.

SQL conține facilități de definire a datelor ce permit crearea sau eliminarea tabelelor și a altor obiecte înrudite. Utilizatorul poate indica anumite domenii pentru atributele tabelelor alese dintr-o listă de domenii care este specifică pentru fiecare implementare a limbajului SQL. Menționăm mai jos câteva din domeniile disponibile în SQL pentru sistemul INGRES.

vchar(n) - Mulțimea șirurilor ce conțin cel mult 2000 de caractere.

c(n) - Mulțimea șirurilor ce conțin cel mult 255 de caractere ASCII.

float4 - Mulțimea numerelor reale, în simplă precizie.

float8 - Mulțimea numerelor reale, în dublă precizie.

integer1 - Mulțimea numerelor întregi, memorate pe 1 byte.

integer2 - Mulțimea numerelor întregi, memorate pe 2 bytes.

sau smallint

integer4 - Mulțimea numerelor întregi memorate pe 4 bytes.

sau integer

O instrucțiune cum ar fi:

```
CREATE TABLE CURSURI (C# INTEGER2,
CNUME VCHAR(40),
PONDERI INTEGER1, NRSALA VCHAR(5))
```

crează tabela (CURSURI, C# CNUME ANSTUDIU NRSALA, Ø), adică creează o tabelă goală unde utilizatorul poate începe inserarea tupelor relației. Avem $D_{C\#} = \text{INTEGER2}$, $D_{CNUME} = \text{VCHAR}(40)$, $D_{ANSTUDIU} = \text{INTEGER1}$ și $D_{NRSALA} = \text{VCHAR}(5)$

Pentru a crea tabela $\tau = (m, i_1, \dots, i_n, \emptyset)$ scriem instrucțiunea:

```
CREATE TABLE m(i1 d1, ..., in dn), unde dk este domeniul pentru ik pentru 1 ≤ k ≤ n.
```

Forma generală a unei expresii SELECT este:

```
SELECT A FROM T WHERE C.
```

Aici, T este o listă I_1, I_2, \dots, I_k unde I_j poate fi sau un nume de tabelă m_j sau poate defini aliasul $\wedge m_j$ al tablei m_j . În ultimul caz, I_j este $I_j = m_j \wedge m_j$, unde cele două nume sunt separate prin spațiu, nu prin virgulă.

A este o listă de atribute modificate numită lista țintă și C este o listă a condițiilor așa cum au fost considerate ca indici ai operației de selecție.

Prezența listei condițiilor C este opțională. Aceasta înseamnă că:

SELECT A FROM T este, de asemenea, o expresie SELECT corectă.

Dacă numai o tabelă este conținută într-o expresie SELECT și este necesar să considerăm toate atributele sale în lista țintă, putem înlocui A cu *.

Execuția unei expresii SQL constă, cel puțin din punct de vedere conceptual, din execuția a trei pași:

1. Se calculează produsul $m = I_1 \times \dots \times I_k$; dacă $I_j = m_j \wedge m_j$, considerăm în produs aliasul $\wedge m_j$ în locul tablei m_j .
2. Se apelează selecția specificată prin C.
3. Se face proiecția pe câmpurile conținute de lista A.

Exemplu: Pentru interogarea discutată în exemplul 8, folosim următoarea expresie SELECT pentru a implementa a doua soluție discutată în acel

```
SELECT PNUME FROM CURSURI, PROFESORI, STUDENȚI
WHERE CURSURI.C# = PROFESORI.C# AND
PROFESORI.C# = STUDENȚI.C# AND
STUDENȚI.SNUME = 'Albert' AND
CURSURI.ANSTUDIU = 4
```

exemplu:

Exemplu: Interogarea din exemplul 9 este rezolvată prin următoarea expresie SELECT:

```
SELECT PA.C#, PB.C# FROM PROFESORI
PA, PROFESORI PB
WHERE PA.C# = PB.C#
AND P.PNUME < PB.PNUME
```

Observăm că două aliasuri ale tablei PROFESORI, PA și PB sunt create în această expresie. Se compară toate liniile noii table, și numai acele linii ale produsului PA x PB conținând aceleași numere de curs și nume diferite ale profesorilor (în ordine alfabetică) sunt reținute.

Expresiile SELECT pot apare ca subexpresii SELECT în condiția C a unei alte expresii SELECT. Presupunem că o expresie SELECT închisă între paranteze returnează o mulțime de valori mai degrabă decât o tabelă.

Exemplu: Considerăm următoarea subexpresie SELECT:

```
...(SELECT SNUME FROM STUDENȚI
WHERE C# = 110).
```

Rezultatul acestei expresii va fi mulțimea numelor tuturor studenților înscriși la cursul 110.

Mulțimile generate de subinterogări pot fi implicate în selecții. O condiție ca:

v IN (SELECT...) va fi satisfăcută de acele tuple a căror componentă corespunzătoare atributului v va fi un membru al mulțimii generate prin subselecție.

Exemplu: Această tehnică este ilustrată de următoarea expresie:

```
SELECT SNUME FROM STUDENȚI
    WHERE C# IN
        (SELECT C# FROM PROFESORI
            WHERE PNUME=' Ionescu ')
```

Subexpresia SELECT generează mulțimea cursurilor predate de Profesor Ionescu; o linie a tabelii STUDENȚI satisface condiția selecției dacă componenta sa C# este un membru al mulțimii numerelor de curs predate de Profesor Jones, ceea ce înseamnă că expresia principală SELECT va returna numele studenților care au obținut un grad în unul din cursurile predate de profesorul Ionescu.

Subexpresiile SELECT pot fi făcute dependente de o parte a informației transmisă prin apelul unei expresii SELECT.

Exemplu: Această caracteristică a limbajului SQL este ilustrată prin altă soluție a interogării considerată în exemplul anterior.

```
SELECT SNUME FROM STUDENȚI
    WHERE 'POPA' IN
        (SELECT PNUME FROM PROFESORI
            WHERE C#=STUDENȚI.C#).
```

Pentru fiecare student al cărui nume apare în tabela STUDENȚI, calculăm în subexpresia SELECT mulțimea numelor profesorilor care predau cursuri la care studentul este înscris. Numerele cursurilor sunt transmise subexpresiei SELECT de interogarea principală prin parametrul STUDENȚI.C# al subexpresiei SELECT.

Exemplu: Presupunem că alegem numele unui student din tabela STUDENȚI și notăm numele acestui student prin STUDENȚI.SNUME. Pentru a determina cursurile la care acest student este înscris, vom opera pe o altă copie STUDENȚIA a tabelii STUDENȚI. Următoarea subexpresie SELECT:

```
(SELECT C# FROM STUDENȚI STUDENȚIA
    WHERE STUDENȚIA.
        SNUME=STUDENȚI.SNUME)
```

depinde de STUDENȚI.SNUME. Soluția acestei interogări este dată de


```
SELECT SNUME FROM STUDENȚI
    WHERE C# IN
        (SELECT C# FROM STUDENȚI
            STUDENȚIA
            WHERE STUDENȚIA.SNUME=
                STUDENȚI.SNUME).
```

Subexpresiile SELECT pot fi testate în SQL dacă sunt sau nu vide prin

```
NOT EXISTS(SELECT...) sau prin
EXISTS (SELECT...)
```

Astfel de teste sunt utile în implementarea în SQL a diferitelor operații ale algebrei relaționale.

Exemplu: Determinați numele studenților care nu frecventează nici un curs predat de Profesor POPA. În algebra relațională, putem rezolva această problemă prin următorul calcul:

```
STUDENȚI;
T1:=STUDENȚI [SNUME];
T2:=selPNUME='POPA'(PROFESORI);
T3:=STUDENȚI  T2;
T4:=T3 [SNUME];
T5:=T1-T4;
```

În SQL, această succesiune de operații poate fi realizată impunând condiția ca mulțimea cursurilor urmate de un student cu profesorul POPA să fie vidă:

```
SELECT SNUME FROM STUDENȚI
    WHERE NOT EXISTS
        (SELECT SNUME FROM
            STUDENȚI STUDENȚIA,
            PROFESORI WHERE
                STUDENȚIA.SNUME=
                STUDENȚI.SNUME
            ANDSTUDENȚIA.C#=
                PROFESORI.C# AND
                PROFESORI.PNUME='POPA').
```

Două expresii SQL care returnează aceeași listă scop pot fi implicate într-o operație UNION.

Exemplu: Presupunem că este necesar să determinăm cursurile din anul 4 de studiu sau sunt predate de Profesor SOARE. Aceasta poate fi rezolvată în SQL prin următoarea construcție:

```
SELECT C# FROM CURSURI
    WHERE ANSTUDIU=4
UNION
SELECT C# FROM PROFESORI
    WHERE PNUME='SOARE'.
```

SQL este capabil să realizeze inserția, ștergerea sau reactualizarea tabelor. Pentru a realiza o inserție într-o tabelă $\tau=(m, i_1, \dots, i_n, p)$ poate fi folosită următoarea comandă INSERT:

```
INSERT INTO  $m(i_1, i_2, \dots, i_n)$  VALORILE  $(v_1, v_2, \dots, v_n)$ .
```


Aceasta înserează în tabela m a cărei schemă este i_1, i_2, \dots, i_n n -tuplul (v_1, \dots, v_n) .

Exemplu: Pentru a insera 4-tuplul (330, BAZE DE DATE, 3, W2310) în tabela CURSURI scriem:

```
INSERT INTO CURSURI
(C#, CNUME, ANSTUDIU, NRSALA)
VALUES (330, 'BAZE DE DATE', 3, 'W2310');
```

Tuplele pot fi adăugate la o tabelă începând cu datele deja existente. Această operație poate fi realizată printr-o operație INSERT având următoarea formă:

```
INSERT INTO m(i1, ..., in)
SELECT ...,
```

unde SELECT extrage date dintr-o tabelă existentă.

Exemplu: Putem crea o tabelă, ce va conține cursurile cu valoarea ponderilor 3 prin

```
CREATE TABLE C3CR (C# INTEGER2, CNUME
VCHAR(40)
NRSALA VCHAR(5)).
```

Astfel, tripletele corespunzătoare tuturor cursurilor urmate de studenții anului 3 existente în tabela CURSURI pot fi adăugate tabelii C3CR prin:

```
INSERT INTO C3CR(C#, CNUME, NRSALA)
SELECT C#, CNUME, NRSALA
FROM CURSURI
WHERE ANSTUDIU=3.
```

Datele pot fi eliminate dintr-o tabelă m utilizând o instrucțiune DELETE. Forma generală a unei astfel de instrucțiuni este:

```
DELETE FROM m WHERE C,
```

unde C este o condiție ce determină tuplele ce vor fi eliminate. Prezența condiției este opțională; cu alte cuvinte, putem avea o ștergere de forma:

```
DELETE FROM m.
```

Efectul acestei instrucțiuni este eliminarea tuturor liniilor tabelii m .

Exemplu: Următorul DELETE poate fi utilizat pentru a șterge tuplele care se referă la studentul al cărui cod este 9008 din tabela STUDENȚI:

```
DELETE FROM STUDENȚI WHERE
SNUME=9008.
```

Exemplu: Pentru a elimina din tabela CURSURI toate cursurile predate de profesorii POPA sau SOARE, putem realiza următoarea operație DELETE:

```
DELETE FROM CURSURI WHERE
C# IN (SELECT C# FROM
PROFESORI
WHERE PNUME='POPA' OR
```

PNUME='SOARE').

Comanda SQL UPDATE modifică valorile în tabelele existente.

Forma generală a unei comenzi UPDATE realizată pe o tabelă $\tau = (m, H, \rho)$ este:

```
UPDATE m
SET i1=e1, ..., in=en
WHERE C,
```

unde C este o condiție opțională, $H=i_1, \dots, i_n$ și e_1, \dots, e_n sunt valori sau expresii ce vor fi asignate componentelor corespunzând tuplelor lui m care satisfac condiția C .

Exemplu: Pentru a crește cu 1 valoarea anului de studiu al cursurilor cu numerele de cod ce depășesc nivelul 300, putem executa următorul UPDATE:

```
UPDATE CURSURI
SET PONDERI=PONDERI+1
WHERE C#>300.
```

Exemplu: Pentru a schimba gradele tuturor studenților ce urmează un curs cu profesorul SOARE la valoarea A, putem realiza următorul update:

```
UPDATE STUDENȚI
SET STUDENȚI='A'
WHERE C# IN
(SELECT C# FROM PROFESORI
WHERE
PNUME='SOARE').
```

Legătura între SQL și algebra relațională este exprimată prin următoarea teoremă.

Teoremă: Fie $\tau'=(m', G, \rho)$ și $\tau''=(m'', H, \sigma)$ două tabele și presupunem că tabela $\tau=(m, K, \theta)$ este construită pornind de la mulțimea tabelilor $\{\tau', \tau''\}$ prin aplicarea uneia din operațiile algebrei relaționale sau prin redenumire. În fiecare caz, aceeași tabelă poate fi construită în SQL.

Demonstrație: Este necesar să considerăm șase cazuri ce corespund redenumirii fiecăreia din cele cinci operații ale algebrei relaționale.

1. Presupunem că τ este obținută din τ' prin redenumire, $K=i_1, \dots, i_n$ și $G=j_1, \dots, j_n$. În acest caz, creăm τ și apoi inserăm liniile lui τ' în τ :

```
CREATE TABLE m(i1 d1, ..., in dn);
INSERT INTO m(i1, ..., in)
```

```
SELECT j1, ..., jn FROM m'.
```

2. Dacă τ este creată din τ' și τ'' prin uniune uniune, atunci tabelele τ și τ'' trebuie să fie compatibile, adică, $G=H=K=i_1, \dots, i_n$. După crearea tabelii τ , putem completa această tabelă cu tuplele

care aparțin atât lui τ' , cât și lui τ'' utilizând următoarele instrucțiuni INSERT:

```
INSERT INTO m(i1,...,in)
      SELECT i1,...,in FROM m';
INSERT INTO m(i1,...,in)
      SELECT i1,...,in FROM m''.
```

3. Pentru cazul când τ este construită din τ' și τ'' prin diferență, trebuie să avem compatibilitate între tabelele τ' și τ'' . După crearea tabelului τ , utilizăm două instrucțiuni SQL: o inserție urmată de o ștergere:

```
INSERT INTO m(i1,...,in)
      SELECT i1,...,in FROM m';
DELETE FROM m WHERE
      EXISTS(SELECT * FROM m''
             WHERE i1=m''.i1 AND
                   AND in=m''.in).
```

4. Să presupunem acum că τ este creată din τ' și τ'' prin produs. Dacă $G=g_1...g_m$ și $H=h_1...h_n$, atunci $K=m'.g_1...m'.g_m m''.h_1...m''.h_n$. În acest caz, după crearea tabelului τ , folosim următoarea instrucțiune INSERT:

```
INSERT INTO m(m'.g1...m'.gm m''.h1...m''.hn)
      SELECT m'.g1...m'.gm m''.h1...m''.hn
      FROM m',m''.
```

5. Când τ este obținută din τ' prin proiecție, avem $K \subseteq G$. Dacă $G=i_1...i_n$ și $K=j_{p1}...j_{pr}$, atunci creăm tabela τ și apoi folosim următorul INSERT:

```
INSERT INTO m(ip1,...,ipr)
      SELECT ip1,...,ipr FROM
      m'.
```

6. În final, dacă τ este obținută din τ' printr-o selecție specificată prin condiția C, atunci putem utiliza inserția:

```
INSERT INTO m(i1,...,in)
      SELECT i1,i2,...,in FROM m'
      WHERE C.
```

SQL, ca numeroase alte limbaje de interogare relaționale, oferă posibilitatea utilizării unei mulțimi de funcții predefinite. Printre cele mai importante sunt sum, avg, max, min, count care calculează suma, media, maximul și minimul unei mulțimi de valori sau numără tuplele unei mulțimi de relații, respectiv.

Aceste funcții pot fi utilizate în expresii SELECT.

Exemplu: Determinăm numărul cursurilor pe care le urmează studentul cu numărul 2341; putem folosi următoarea expresie:

```
SELECT COUNT(C#) FROM STUDENȚI
      WHERE C#='2341'.
```

Considerăm relația ρ pe schema R și fie $K \subseteq R$. Definim echivalența θ_k pe ρ (adică, mulțimea

n-tuplelor care formează relația ρ) ca $(u,v) \in \theta_k$ dacă $u[K]=v[K]$. Clasele de echivalență ale mulțimii ρ/θ_k sunt grupurile determinate de atributele lui K. Adică, grupul unui tuplu t constă din toate tuplele care au aceleași componente pe atributele lui K conținute de t. SQL poate partiționa o relație utilizând o parte din atributele acesteia și apoi să calculeze o caracteristică pentru fiecare din aceste clase cu ajutorul opțiunii **GROUP BY** în expresia **SELECT**. Dacă opțiunea **WHERE** este utilizată, atunci opțiunea **GROUP BY** poate fi utilizată după opțiunea **WHERE**. În această situație, mulțimea cât va fi calculată după apelul selecție specificată prin **WHERE**.

Exemplu: Presupunem că este necesar să determinăm numărul cursurilor absolvite de studenții în baze de date. Grupăm tuplele tabelului în clasele de echivalență ale relației θ_{SNUME} . Aceasta poate fi realizată utilizând opțiunea **GROUP BY** a unei expresii **SELECT**:

```
SELECT SNUME, COUNT(C#) FROM
      STUDENȚI
      WHERE STUDENTII!='F'
      GROUP BY SNUME.
```

Dacă tabela STUDENTIB are conținutul:

STUDENTIB

C#	STUDENTN	STUDENT#	SERIE
110	POPESCU IOANA	2341	A
110	IONESCU MARIA	5641	D
110	SZABO MAGDA	9008	B
110	ABAGIU SORINA	2341	F
210	GEORGESCU DANA	4430	F
210	ARVAY TUNDE	2345	A
210	PEDA DECEBAL	7655	A
310	POPA STEFAN	0988	A
310	POPESCU ION	5448	A

atunci, din punct de vedere conceptual, tabela este împărțită în următoarele grupe după eliminarea acelor tupluri ce au componenta SERIE egală cu F.

STUDENTIB

C#	STUDENTN	STUDENT#	GRADE
110	POPESCU IOANA	2341	A
110	IONESCU MARIA	5641	D
110	SZABO MAGDA	9008	B
310	ARVAY TUNDE	0988	A
210	PEDA DECEBAL	2345	A
210	POPA STEFAN	7655	A
310	POPESCU ION	5448	A

Ca rezultat, obținem următoarea tabelă.

STUDENTN

POPESCU IOANA	1
IONESCU MARIA	1
POPA STEFAN	2
PREDA DECEBAL	3

SQL cere ca interogările să returneze valori simple pentru fiecare grup.

Spre exemplu, expresia SQL

```
SELECT STUDENTN.C# FROM STUDENTIB
WHERE STUDENTIB='F'
GROUP BY STUDENTN
```

nu este admisă deoarece răspunsul va returna o mulțime de numere de curs în loc de cardinalitatea acelei mulțimi.

După realizarea unei grupări prin utilizarea expresiei GROUP BY, putem selecta anumite grupuri utilizând opțiunea HAVING. Dacă este necesar să obținem numai studenții care au absolvit cel puțin două cursuri, putem utiliza următoarea expresie SELECT:

```
SELECT STUDENTN.COUNT(C#) FROM STUDENTIB
WHERE STUDENTIB='F'
GROUP BY STUDENTN
HAVING COUNT(C#) >= 2.
```

Ca rezultat, avem următoarea tabelă:

STUDENTN

SZABO MAGDA	2
GEORGESCU DANA	3

Un atribut aparține unui anumit domeniu. Considerăm o colecție de mulțimi finite.

Fie $\{D_{i1}, D_{i2}, \dots, D_{in}\}$ n mulțimi finite.

$$\rho \subseteq \prod \{D_{ij} \mid i \in \{1, 2, \dots, n\}\}, \rho = \{(x_1, \dots, x_n), \dots, (z_1, \dots, z_n)\}$$

ρ poate fi reprezentată printr-o tabelă.

i_1, \dots, i_n sunt atributele tabelii τ .

Presupunem $i_1, i_2, \dots, i_n \in V^*$ (un atribut este un cuvânt în V).

La un anumit moment, nu se cunoaște valoarea unui atribut.

Exemplu: Fie atributele asociate la trei domenii:

ORAS, JUDEȚ, POPULAȚIE.

Relația este: Capitale de județ cu populația respectivă.

Definiție: $\{DEVA, Hunedoara, 312\ 405\}$

Definiție: $F(\text{ORAS}) = \text{DEVA}, F(\text{JUDEȚ}) = \text{Hunedoara}, F(\text{POPULAȚIE}) = 312\ 405$

CAPITALE-JUDEȚ(ORAS, JUDEȚ, POPULAȚIE)

entitate

tribute asociate

La un moment dat, nu se cunoaște populația Hunedoarei sau nu știu populația din județ. Este necesar să introduc o valoare convențională în relație

care să reprezinte un atribut necunoscut sau neaplicabil și aceasta este valoarea null.

Este necesară o aritmetică și o logică nouă care să cuprindă acest element.

and	t	f	null	or	t	f	null	x	x
t	t	f	null	t	t	t	t	t	f
f	f	f	f	f	t	f	null	t	f
null	null	f	null	null	t	null	null	f	t
								null	null

Rezultatul aplicării operatorilor +, -, *, /, ≤, = este null când unul din operanzi este null.

null=null este null.

Prin utilizarea elementului 'null', apare o noțiune de 'vag'-fuzzy.

Noțiunea de mulțime fuzzy a fost introdusă de L.A. Zadeh în anul 1965. Mulțimile fuzzy (și conceptele fuzzy în general) au apărut din necesitatea de a descrie noțiunile imprecise, vagi (în traducere, "fuzzy" înseamnă neclar, estompat, vag, imprecis). De exemplu, atribute cum ar fi "înalt", "scund", "bogat", "sărac", "mic" sau "mare" sunt imprecise. Ele sunt modelate utilizând conceptele fuzzy.

Apare necesitatea definirii unei mulțimi fuzzy prin descrierea unor "grade de apartenență". Există diferite posibilități de a alege mulțimea valorilor gradelor de apartenență. O posibilitate este de a alege mulțimea $[0, 1]$ sau, mai general, o latice cu prim și ultim element. În acest caz, vom considera că grad de apartenență 0 înseamnă neapartenența, iar gradul de apartenență 1 apartenența totală. De exemplu, este greu să vorbim de "mulțimea oamenilor scunzi" deoarece noțiunea "scund" face parte din clasa noțiunilor imprecise. Se observă însă că în funcție de înălțime, putem asocia fiecărui om un "grad de apartenență" la această mulțime. Un adult de 1m va fi considerat scund în mod sigur (deci gradul de apartenență va putea fi considerat 1), iar cineva de 2m nu este scund în mod cert (deci, în acest caz, gradul de apartenență va putea fi considerat 0). Celor cu înălțimi intermediare li se vor asocia corespunzător grade de apartenență la această mulțime.

Definiție: Se numește mulțime fuzzy în X o aplicație $F: X \rightarrow [0, 1]$.

Observație: Noțiunea de mulțime fuzzy poate fi extinsă dacă admitem ca funcția caracteristică să ia valori într-o latice sau într-o algebră Boole.

Operații cu mulțimi fuzzy

Reamintim că operațiile uzuale din teoria clasică a mulțimilor se extind la mulțimi fuzzy.

Considerăm M, N două mulțimi fuzzy, f funcția caracteristică a mulțimii M și g funcția caracteristică a mulțimii N.

Incluziunea

$M \subset N$ și $f < g$ (unde $<$ este relația de ordine punctuală între funcții $f < g$ ($\forall x \in X f(x) < g(x)$)).

Reuniunea

$M \cup N$ este mulțimea fuzzy cu funcția caracteristică $h: X \rightarrow [0, 1]$, $h(x) = \max(f(x), g(x)) \forall x \in X$.

Intersecția

$M \cap N$ este mulțimea fuzzy cu funcția caracteristică $h: X \rightarrow [0, 1]$ $h(x) = \min(f(x), g(x)) \forall x \in X$.

Complementarea unei mulțimi fuzzy

CM, complementarea mulțimii M este mulțimea fuzzy a cărei funcție caracteristică este

$$h(x) = f(x)' = 1 - f(x).$$

Mulțimea atributelor asociate unei relații poate fi considerată ca o mulțime fuzzy.

Se poate verifica fără dificultăți că rezultatele prezentate mai sus își păstrează valabilitatea considerând această "extensie fuzzy a unei baze de date."

Vom considera o variantă de definire a unui model de date relațional fuzzy.

În cele ce urmează, vom presupune că U_i este o mulțime finită, $F(U_i)$ o clasă a tuturor submulțimilor fuzzy ale lui U_i , $\prod_{i=1}^n U_i = U_1 * U_2 * \dots * U_n$, $\prod_{i=1}^n F(U_i) = F(U_1) * F(U_2) * \dots * F(U_n)$.

Definiție: O relație $\sim R$ este o submulțime fuzzy a mulțimii $\prod_{i=1}^n U_i$, definită prin $\mu_{\sim R}$ adică fiind dată funcția $\mu_{\sim R}: \prod_{i=1}^n \dots \rightarrow [0, 1]$, vom considera relația fuzzy corespunzătoare lui R : $\sim R = \{(u, \mu_{\sim R}(u)); u = (u_1, u_2, \dots, u_n) \in \prod_{i=1}^n U_i\}$

Observăm că $R = \{u; \mu_{\sim R}(u) > 0, u \in \prod_{i=1}^n U_i\} = \text{supp } \sim R = \prod_{i=1}^n U_i$. $\sim R$ este numită relația fuzzy corespunzătoare lui R , notată ca $\sim R = (R, \mu_{\sim R})$ unde $\mu_{\sim R}$ este numit gradul de apartenență al lui u în R . Dacă pentru fiecare $u \in R$, $\mu_{\sim R}(u) = 1$, atunci $\sim R = R$.

Vom defini operațiile modelului de date fuzzy relațional, utilizând definițiile operațiilor asupra submulțimilor fuzzy.

Dacă $\sim R = (R, \mu_{\sim R})$ și $\sim S = (S, \mu_{\sim S})$, avem:

- (1) $\sim R \cup \sim S = (R \cup S, \mu_{\sim R} \vee \mu_{\sim S})$, unde $(\mu_{\sim R} \vee \mu_{\sim S})(u) = \max(\mu_{\sim R}(u), \mu_{\sim S}(u)), u \in \prod_{i=1}^n U_i$;
- (2) $\sim R \cap \sim S = (R \cap S, \mu_{\sim R} \wedge \mu_{\sim S})$, unde $(\mu_{\sim R} \wedge \mu_{\sim S})(u) = \min(\mu_{\sim R}(u), \mu_{\sim S}(u)), u \in \prod_{i=1}^n U_i$;
- (3) $R - S = (T, \mu_{\sim T})$ unde $T = (R - S) \cup \{u; \mu_{\sim R}(u) - \mu_{\sim S}(u) > 0, u \in R \cap S\}$, $\mu_{\sim T}(u) = \max(\mu_{\sim R}(u) - \mu_{\sim S}(u), 0)$;
- (4) Pentru orice $0 < \lambda \leq 1$,
- (5) $(\sim R)_\lambda = \{u; \mu_{\sim R}(u) \geq \lambda, u \in \prod_{i=1}^n U_i\} = R_\lambda \subset \prod_{i=1}^n U_i$, $R = \bigcup_{0 \leq \lambda \leq 1} R_\lambda$.
- (6) Proiecția, pentru orice $A = \prod_{i=1}^k U_{ij}$, $\sim R[A] = (R[A], \mu_{\sim R[A]}) = \{u[A], \mu_{\sim R}(u); u \in R\}$, unde $u[A] = (u_{i1}, u_{i2}, \dots, u_{ik}) \in A$.
- (7) Uniune (join). Fie $\sim R$ o relație fuzzy în $\prod_{i=1}^{k1} U_{ij}$, $\sim S$ o relație fuzzy în $\prod_{m=1}^{k2} U_{jm}$, atunci putem defini:

$$\sim R \underset{F}{\times} \sim S = (R \underset{F}{\times} S, \mu_{\sim R} \underset{F}{\times} \mu_{\sim S})$$
, un

$$R \underset{F}{\times} S = \{rs; r \in R, s \in S, F(r, s) = 1\}$$

$$\mu_{\sim R} \underset{F}{\times} \mu_{\sim S}(rs) = \min(\mu_{\sim R}(r), \mu_{\sim S}(s))$$

 $r = (u_{i1}, u_{i2}, \dots, u_{ik1})$ și $s = (u_{j1}, u_{j2}, \dots, u_{jk2})$
și F este o funcție booleană reprezentând condiția din uniune.
- (8) selecția $R[F] = \{(u, \mu_{\sim R}(u)); u \in R; F(u, \mu_{\sim R}(u)) = 1\}$, unde F este o funcție booleană ce reprezintă condiția selecției și F poate conține $\mu_{\sim R}$.

Bibliografie:

1. FEJER, P. A., SIMOVICI, D. A.: Mathematical Foundations of Computer Science. Volume 1: Sets, Relations and Induction, Springer Verlag, Berlin, 1990.
2. OZKARAHAN, E.: Database Management Concepts, Design and Practice Prentice-Hall International, Inc.
3. GALOCSI : Conception de bases de données. În: Informatique, Ed. E. Dunod, 1991.
4. ULLMAN, J.D.: Principles of Database and Knowledge-base Systems. În: Computer Science Press, 1988.
5. LU, JIE: A model for fuzzy relational database. În: Collected Works on Fuzzy Sets and Systems, Human Science and Technology Publisher, 1991.